

יוניונים (אם תנחן - ויש לקוות שהתנחן) הדבר עלול אססטטל להצליח, ונוכל לאסוף מליון חתימות. אין זה מתייב ומכריח את הממשלה - אבל עלול להועיל. בכל אופן יחזק ידי ידידינו בפרלמנט. דבר זה חשוב לדעתי מפטיציה יהודית.

ג) כינוס הוה"פ הציוני. לדעתי יש לכנס המושב, באמצע נובמבר. עד אז נדע מסקנות ועדת החלוקה, הפרלמנט כבר יהיה פתוח ואפשר יהיה לסדר וויכוח, ונוכל לקבוע קו מדיני לשלוש ארבעת החדשים הבאים.

אין לכנס הוה"פ לפני כך - פן נעכב הפעולה בארצות; יש גם להניח שהממשלה לא תמהר להכריז על מדיניותה, ותחכה לחוות דעת הפרלמנט (אם כי חושבני בה שיש לה כבר מדיניות קבועה, אבל כל מדיניות של ממשלה אנגלית עלולה להשתנות עם שנוי הכסיבות. לפני המושב יש בדעתי לשוב לארץ.

- אם נחליט על פטיציה בריטית - נקים ועד בין מפלגתי (בוויין של חברי הפרלמנט, ומנהיגי יוניונים. נפיק במיליונים מגילות עפות המכילות: הצהרת בלטור, סעיף העליה שבמנדט, מסוקי חנ"ך על שיבת ציון, דברי הועדה הטלכותית על ברכת העליה לערבים, תאור קצר על רדיפת היהודים בגרמניה ואכססריה; מקרי-זוועה במהומות (יפו, אססאט צפה, סבריא); מפעל ההגנה היהודי, זכרונות מהלגיון ומספר היהודים שנלחמו על צד "האליים" במלחמת העולם; חסונות של ישובים חדשים, חניחה; סקירה קצרה על גורל מיעוט (תימן, אשורים בעיראק) - מסוקים מגדולי אנגליה על עם ישראל וארצו, הכרזת הממשלה מלפני שנה (שהביח הלאומי יהפך למדינה).

16.10.38

בא אצלי מלניקוב. יש לו ידידה, ולה חברה אנגלית. חברה זו היא ידידתו של מ.מ. הס לעתים קרובות משוחחים אתה על עניני א"י. השבוע היא באה אליו ואמרה לז: אתה יודע שאני ידידה של מ.מ. הוא עמוס עכשיו בשאלה קשה. הוא מרגיש שאם יפתור כהוגן שאלה זו - יעשה דבר גדול "לאנושיות". הוא שומע כל הזמן דעת אנשים רשמיים. תבוא אצלי ביום ה' (בעוד ארבעה ימים) - ותגיד לי כאיש לא רשמי מה אתה חושב על ענין א"י ואיך אפשר לצאת מן המיצר.

חיה לא אמרה זאת - אבל היה מובן לרעה מלניקוב, שהיא המסור הדברים למ.מ.

אמרתי לו שיטביר לת שכל הצרות בארץ באו מפסיחה מחמדת של הממשלה על שחי חסידים.
היה בארץ בשנת 1929 - לא הייתה אז עליה גדולה, לא הייתה כמעט כלל עליה, וחיו מחוסות.
אם יחסירו בחצאי אמצעים - לא יחדלו הבלבולים והטענות של שני הצדדים, או שעליהם מעט
אחת לחת מה שרוצים הפוליטיקנים הערבים - וזהו שלכון על הארץ, ואם הם לא רוצים לעזור
את היהודים ולהתכחש להתחייבויותיהם או שזו סממנים שהיהודים יסדרו - ויש להגות
שהיהודים יסדרו - עליהם מעט אחת למלא כחובן את הבטוחותיהם ולהכניס עליה גדולה לארץ,
לעקור מלב הפוליטיקנים הערבים את ההקפות שיפסיקו את הבית הלאומי ויפחידו את האנגלים,
והיהודים אז ימצאו דרכים להשתוות עם הערבים.

אם אינם יכלים לעשות אחד משני אלה - יחלקו את הארץ, ולערבים יהיה שלמון עצמי,
וליהודים יהיה חופש מלא להכניס כמה שירצו ויוכלו, אם יתנו להם טדינה שיכולה לעמוד על
דגליה ולהכניס עליה הגונה.

אגב סיפר שבאחד מערבי קוקטייל של ידידיו האנגלים היה נוכח אחד המקידים של C.D.
בארץ, Fay, שלא ידע שהוא יהודי אר"י, וזה אמר לכסוביס: יאמרו מה שיאמרו בויסטמינסטר
- אנחנו (כלומר המקידים בארץ) נעשה את שלנו. זוהי ארץ ערבית...

עיקר שכתבתי הידועה שאלה את מ-ב לאיזה אחוז היו היהודים מסכימים?

ברור שהבחירה לא הייתה מסוגלת לבדוד סלבה שאלה זין; ואם זוהי האלה הסעסיקה את מ.מ.

- אינה אלא מחזקה את ההשערה שסוחו עובד בכיוון "פתרון" של נורי.

הבוקר

- חיים התאונן/במני נ. גולדמן שיש סביבו אסמנספירה של אי-ידידות ושאי "ברונז" ורואה
לשוב לארץ. נ.ג. אמר לו - כך הוא סיפר לי - שאם יש בחנוכה הציונית איש אחד שאין לו
פניות אישיות זהו נ.ג. - חיים שאלו ואני? לי יש פניות? נ.ג. ענה: אחת מהם עצמך עם
החנוכה, לכל מה שנוגע לך אחת מרגיש נוגע לחנוכה. אין אסמנספירה של אי-ידידות, אבל
יש אי-רצון ברעיון הועידה. חיים אמר שלא התחייב, אמר רק שידן עם חבריו. נ.ג. סען

שאין הוא צריך ללכת יחידי למו"מ. חיים שאלו אינכם מאמינים לי? ג. ענחו אין שאלה של
אמון. אחת מסוגל להסמיך מאין כמון, אבל כשסגית ל"תכלית" אינך מבחין חיים החנצל
שדיבר רק ארבע פעמים עם מ.מ., ובשני מקרים לא היה יחידי.

17.10.38

חיים נמש אמש בביתו של רדינג עם היהודים: בורסטר, אנטוני, ליאונל כחן ועוד מי
שהוא. בורסטר הכחיש שהוא מסכים למעמד של מיעוט. לעולם לא יסכים לכך. הוא מחנך למדינת
יהודית, כי זוהי אסון בשביל העם היהודי, אבל הוא מבין שמדינת יהודית חוקט, כי היא
to deliver on INEVITABLE. הוא נמש עם נורי - אם לדעתו אין נורי מסוגל
.the goods

רדינג יראה היום את מ.נ. וימסור לו דברים אלה של "נכבדי" אנגלית.

בורסטר מציע פדרציה ערבית עם קנטון יהודי אבטונומי בחלק מן הארץ.

- פחר חמש משלחת פרלמנטרית (ווגווד, אמרי ועוד) עם מ.מ. הכינותי בשבילם חוכן השיחוח:
אם חלוקה - מדינת יהודית המסוגלת לקלוט המוני יהודים, אם לא חלוקה - קיום נאמן של
המנדט ועליה גדולה. הגדלת חלקם של היהודים בכוחות ההגנה של הארץ, לאחר שהיהודים
הוכיחו יכולתם בהגנה וגם משמעת מופתית. מחאה נגד הכנסת מלכי ערב כגורם מיוחד, שלילת
מעמד של מיעוט.

- חיים לא היה מרוצה מהמברק שלי לאמריקא בדבר "הועידה". טלפן לו אחמול גולדמן

לאמריקא שדברי לא טובים. שלחנו להם בחתימת חיים טלגרמה זו:

American pressure most effective. Please continue directing special
effort demand large scale immigr. according econ. capacity principle
generously interogated. Danger minority status under Arab Gov. slightly
diminished present but struggle must go on.